

[Justitsministeren.]

dringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen var inde paa. I dette Tilfælde vil jeg ikke gøre det, fordi den, som man dér har kritiseret, er Højesterets Præsident, og jeg finder det mere rimeligt, at Udvalget har taget Stilling dertil, end at jeg gør det. Men jeg vil dog — særlig foranlediget af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Udtalelser — gøre opmærksom paa, at der i og for sig ikke er noget mærkeligt i, at man rejser Spørgsmaalet om, hvem der egentlig er tjent med, at foreløbige Ændringsforslag offentliggøres og derefter i god Tro benyttes af fremragende Repræsentanter for Retsvæsenet, uden at disse Ændringer overhovedet er tænkt at komme uden for en fortrolig Kreds, ja, endogsaa paa et Tidspunkt, da disse Ændringer af mig er opgivet, i hvert Fald delvis, med andre Ord, at man i stort Udstyr i et ledende Blad skal se et Angreb paa sig selv for Ændringsforslag, som man har gjort andre den Tjeneste foreløbig at udarbejde for dem, og som man selv ikke er Tilhænger af og delvis har omarbejdet, inden Artiklen fremkom. Det er ikke nogen naturlig Praksis i det offentlige Liv, og jeg maa henlede Opmærksomheden paa, at det heller ikke er i Overensstemmelse med dansk Straffelovgivning. Der staar udtrykkeligt i Straffelovens § 129, at den, som uberettiget giver offentlig Meddelelse om Forhandlinger inden for offentlige Raad og Myndigheder, straffes med Bøder eller Hæfte indtil 3 Maanedes. Det staar altsaa formentlig i Præsidiets Haand at indføre strengere Regler paa dette Omraade, hvis Præsidiet ønsker det. Det har ikke hidtil været Skik og Brug her i Landet at benytte den gældende Lovgivning paa disse Omraader, men der er jo intet til Hinder derfor; det er i og for sig derfor, den er givet.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, Hr. Victor Pürschel, sagde, at det var en slet Gerning, der gøres af dem, der undergraver Tilliden til Domstolene, angriber Domstolenes Uafhængighed, og jeg er fuldkommen enig med ham heri. Det er overhovedet en slet Gerning at undergrave Tilliden noget som helst Sted, hvor man fortjener Tillid. Og det har jo, som det ærede Medlem selv bemærkede, heller ikke paa noget Tidspunkt af denne Sags Behandling været min Hensigt at undergrave Tilliden til Domstolene, tværtimod. Disse Forslag tilsigter en øget Retsbeskyttelse og derigennem formentlig ogsaa i det lange Løb at øge Tilliden til Domstolenes Uafhæn-

ghed. Jeg beklager derfor, at det ærede Medlem, for hvis interessante Foredrag jeg i øvrigt takker ham — det indeholdt meget af Interesse —, jeg beklager, at det ærede Medlem tilsyneladende faldt for den Fristelse at være med til en vis Mistæneliggørelse, idet han udtalte og tilsyneladende støttede det, at mange vilde nære den Frygt, at Regeringen vilde sikre sig Domsmændenes politiske Overbevisning, og i saa Henseende — ligesom i høj Grad det ærede Medlem Hr. J. S. Foget — henviste til Formuleringen af Ændringsforslag Nr. 3 til § 1. Jeg tror ikke — og jeg har sagt det før —, jeg tror ikke og kan ikke tænke mig og har aldrig kendt nogen Justitsminister, som kunde tænke sig at ville benytte en saadan Bestemmelse til at udnævne politiske Meningsfæller, men jeg har intet som helst imod, hvis der hos noget Parti, og det er Tilfældet for to Partiers Vedkommende, eksisterer en Frygt for, ikke at jeg personlig — det er ikke sagt —, men at en Justitsminister skulde kunne ville benytte denne Formulering til at skaffe sig to Domsmænd henholdsvis fra Østre og Vestre Landsret, paa hvis politiske Overbevisning han stode — jeg har intet som helst imod at gøre det yderste for, at en saadan Mistillid baade objektivt og subjektivt kan fjernes, og jeg gaar ud fra, at efter de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, ja, ogsaa efter de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel fremsatte, vil man kunne være tilfreds med, hvis jeg ved tredje Behandling stiller et Ændringsforslag — og det gør jeg altsaa alene af de Grunde, der er nævnt, men ikke fordi jeg sagligt eller politisk mener, det i og for sig er nødvendigt, men for at imødekomme en hvilken som helst Kritik af den Art, der gaar ud paa, at Administrationen, at Justitsministeren skulde være interesseret i politiske Afgørelser —, stiller et Ændringsforslag, hvorefter Stk. 3 affattes saaledes: „I øvrigt beskikkes som Medlemmer af Retten to Personer, der skal være i Virksomhed som Sagfører og udpeges blandt seks Personer, der hertil bringes i Forslag af Sagførerraadet, to, der udpeges blandt de Personer, der inden for det sidste Aar før Beskikkelsen har medvirket som Domsmænd, henholdsvis ved Østre og Vestre Landsret, saaledes at der for hver Landsretskreds af vedkommende Præsident indstilles tre, blandt hvilke Beskikkelsen sker, og en beskikket Universitetslærer i Retsvidenskab eller en anden Jurist med særlig videnskabelig Uddannelse“. Jeg tror dermed at have imødekommet de to ærede Ordførere paa dette Punkt. Jeg